

Цѣлавъ *пр.* = *циглавт*: Видѣхъ—много захарена трѣсть, но цѣлава защото не бѣше обработена. *Р. С. 57.*

Цѣнцаринѣ *с. м.* *цынцарь*: Въ градъ-тъ (Т.—Пазарджикъ) отъ какъ ся заселили цыгари-тъ, начинаха малко по малко да измѣнявать старѣ-тъ обряди и обычаи на всички-тъ работы. *Ч. 16. ср. цѣнцаринѣ.*

Цѣпа *с. ж.* 1) кожа: Бобета (на кахвето) сѣ отдѣлены по една цѣпъ. *Л. Д. 72 р. 253.* Прозорцы обично отъ цѣпы или отъ книги покриты зимѣ. *Пк. 32.* 2) перепонка: Краката на тѣзи конѣ като на камилското птиче, нѣ съ цѣпа на стапилата. *Х. II, 14. Цѣпица с. ж.* Кожица, слизистая оболочка: Дрискавицата разслабва вътрѣшната цѣпица на чирвото. *Л. Д. 71 р. 133.* Спиртливаты питія само раздражать тѣнкыты вътрѣшни цѣпицы на стомаха. *Л. Д. 73 р. 84.* Храпавица—въспаление на носовата слѣзиста цѣпица. *3. 280.* Новы лъжевы цѣпицы затыкаты гърлото и не допущать на болното да си поима. *Л. Д. 71 р. 133.*

Цѣпурѣ *с. м. мн. ч.* виноградны выжимки. *Пк. 69. см. джибрѣ.*

Цѣвка *с. ж.* **Цѣвѣунѣ** *с. м.* 1) цѣвка. 2) втулка: А два цѣфуня сѣ онны желѣза, кои сѣ вѣтъкнати и на двѣ уста главины, и имать видѣ къту цѣвы, чрезъ коихъ приминува рѣкавъ оси. *Пк. 44.* 3) гор-танѣ (*см. сл. грькланѣ*). *Пк. 45.* 4) Долгята кость отъ колѣното до ябълкитѣ на крака ся зѣве *долня цѣвка* (цѣвка)—(*юлень*), отъ колѣното на-горѣ, до алмаджика ся зѣве *горня цѣвка* (т. е. *бедро*). Сувалката—*долахтяна цѣвка* (т. е. *кость отъ локтя до кисти*), костьта отъ лаката до рамото—*горня рѣчна цѣвка* (т. е. *плечевая кость*). *Трудъ, 813.*

Цѣца Цѣцка *с. ж.* сосокъ: Майка-та ся прѣкрѣсти, прѣкрѣсти и дѣте-то и го закрѣми отъ дѣсенѣ-тъ цѣца. *Ч. 48.* На заравъ-тъ бабата запоява дѣте-то отъ медъ-тъ и вино-то, и намазва цѣцы-тъ на майкѣ-тъ. *Ч. 49.* Избити младенци, отрѣзани цѣцы на жени. *Тб. 39.* Не шетай се моме по птиците, бѣа ми те бакна моме отъ цѣците. *В. 362.* Цѣцы-ты на дѣте-то обыкновенно попорастнувать, нѣкой пѣтъ ставать колеко-то единѣ лѣщеникѣ. *Л. Д. 70 р. 93.*

Цѣцайче *с. с.* (*син. бозайче*), грудной ребенокъ, сосунокъ: Живо, живо живиле, на гърмада седеше, живо месо тегнеше (рульче, цѣцайче). *М. р. 531. (лат.).*

Цѣцане *с. с.* (*кормленіе*) груди: Дете плачить за лелянѣ За лелянѣ, за цѣцанѣ. *М. 26.*

Цѣцѣ *межд. которымъ выноляютъ козу*: „Цѣцѣ козица на планина, пѣрдни Марту на брадина“. *М. р. 523.*

Цокъ! *звукподражаніе поцѣлуя чмокъ*: И цокъ цалува го—Цокъ; пакъ го цалува—Цокъ пакъ го цалува по устата и прѣмряла пада на гърдитѣ му, съ рацѣ сплѣтени около шіята му.—*Х. I, 90.*